

Arrest

nr. 65 608 van 16 augustus 2011
in de zaak RvV X / IV - RvV X / IV - RvV X / IV

In zake: X - X - X - X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien de verzoekschriften die X, X, X en X, die verklaren van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 16 juni 2011 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 13 mei 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota's met opmerkingen en de administratieve dossiers van de verwerende partij.

Gelet op de beschikkingen van 14 juli 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 augustus 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat E. VINOIS, die loco advocaat F. LANDUYT verschijnt voor de verzoekende partijen, en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De voornaamste gegevens van de zaak kunnen als volgt worden samengevat:

1.1. X, X, X en X, die verklaren van Kosovaarse nationaliteit te zijn, zijn volgens hun verklaringen het Rijk binnengekomen op 4 mei 2010 en hebben zich vluchteling verklaard op 5 mei 2010.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoekers op 7 mei 2010 door de Dienst Vreemdelingenzaken overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waar eerste en tweede verzoekende partij werden gehoord op 8 maart 2011 en waar derde en vierde verzoekende partij werden gehoord op 11 maart 2011.

1.3. Op 13 mei 2011 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissingen tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissingen werden op 16 mei 2011 aangetekend verzonden.

De bestreden beslissingen luiden als volgt:

Ten aanzien van S. R.:

“A. Feitenrelaas

U verklaart de Kosovaarse nationaliteit te bezitten en van Roma origine te zijn. U verklaarde heel uw leven in Podujevë (Kosovo) gewoond te hebben. Volgens uw verklaringen verliet u Kosovo omdat u daar niet met rust gelaten werd door de Albanezen en u er geen gevoel van vrijheid had. Verder zouden u en uw familie bedreigd zijn om uw huis te verlaten, omdat u er als Roma niet langer welkom zou zijn. Uw jongste zoon B.(...) zou bovendien niet regelmatig naar school kunnen gaan zijn, omdat hij daar gepest en geslagen werd. In oktober 2009 zou er een incident plaatsgevonden hebben bij u thuis, waarbij u en uw familie werden aangevallen door een groep schoolkinderen. Eerst keerden ze zich tegen uw kinderen, vervolgens tegen uw vrouw R.(...) R.(...) (x) toen zij daarbij wilde tussenkomen. Daarna zouden ze uw huis verder met stenen bekogeld hebben, waarmee ze pas stopten toen uw Albanese buurmannen verbaal tussenkwamen. Omwille van deze redenen zou u op 2 mei 2010 samen met uw gezin de beslissing hebben genomen om Kosovo te verlaten, meer bepaald met uw vrouw R.(...) en uw drie kinderen F.(...) R.(...) (x), H.(...) R.(...) (x) en B.(...) R.(...) . U zou op 5 mei 2010 in België aangekomen zijn en hier diezelfde dag nog asiel hebben aangevraagd.

Ter staving van uw identiteit legde u de volgende documenten neer: uw geboorteakte, uitgereikt op 16 april 2010 te Podujevë; het nationaliteitsbewijs van uw vrouw, uitgereikt op 18 februari 2010 te Lipjan; de Roma kaarten van u, uw vrouw en uw drie kinderen F.(...), H.(...) en B.(...).

B. Motivering

Na grondig onderzoek stel ik vast dat u onvoldoende gegevens of elementen heeft aangebracht op basis waarvan ten aanzien van u kan worden besloten tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging zoals voorzien in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat u geenszins aannemelijk hebt gemaakt dat u de afgelopen jaren nog in Kosovo zou verbleven hebben. Allereerst beschikt u over geen enkel overtuigend bewijs waaruit effectief blijkt dat u gans uw leven of de laatste jaren in Kosovo verbleven heeft. U bent ondermeer niet in het bezit van een identiteitskaart afgeleverd door de tijdelijke VN-administratie in Kosovo (UNMIK), die in de periode juni 1999 tot de onafhankelijkheid van Kosovo in februari 2008 verantwoordelijk waren voor de afgifte van identiteitsdocumenten in Kosovo, of van een Kosovaarse identiteitskaart die afgeleverd wordt sinds de afkondiging van voornoemde onafhankelijkheid van het land. U gaf te kennen in Kosovo nooit over een UNMIK-identiteitskaart of Kosovaarse identiteitskaart beschikt te hebben. Gevraagd naar een verklaring waarom u niet in het bezit bent van identiteitsdocumenten, kwam u met de weinig afdoende uitleg dat u dit geweigerd werd wanneer u er één ging vragen (gehoorverslag CGVS, p. 4-5). Voorts voldoen de door u neergelegde geboorteakte en het nationaliteitsbewijs van uw vrouw niet aan de vereiste kwaliteitseisen. Zo is het essentieel dat op dergelijke documenten een persoonlijk nummer vermeld staat, wat bij deze documenten niet het geval is. Ook een volledig adres werd niet weergegeven. Bovendien strookt de aangegeven woonplaats op het nationaliteitsbewijs niet met de verklaringen tijdens het gehoor, en legden u en uw vrouw hieromtrent tegenstrijdige verklaringen af. Hoewel u verklaarde nooit ergens anders dan in Podujevë gewoond te hebben (gehoorverslag CGVS, p. 3), vertelde uw vrouw dat jullie ook in Fushë Kosovë verbleven zouden hebben (gehoorverslag vrouw CGVS, p. 2). Aangezien u sinds uw huwelijk steeds heeft samengewoond (gehoorverslag vrouw CGVS, p. 4) is het dan ook niet aannemelijk dat uw verklaringen niet overeenstemmen. Bovendien zou uw vrouw ook nooit in Fushë Kosovë verbleven hebben volgens uw verklaringen (gehoorverslag CGVS, p. 7). Nog volgens uw vrouw zouden jullie afwisselend in Podujevë en Fushë Kosovë gewoond hebben, in geval van problemen in Podujevë (gehoorverslag vrouw CGVS, p. 2-3). Hoewel ze uiteindelijk zou verklaren dat jullie laatste woonplaats in Podujevë was, kon ze niet antwoorden op een aantal elementaire vragen hieromtrent: namelijk of het een huis of een appartement was waarin u woonde, wat uw adres was, en of u daar al dan niet officieel geregistreerd zou zijn (gehoorverslag vrouw CGVS, p. 3).

Wat dit betreft dient opgemerkt te worden dat uit de informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat de Kosovaarse overheid stappen onderneemt om de registratie van de RAE (Roma, Ashkali en Egyptenaren) als inwoners van Kosovo te verzekeren en hen aan de nodige identiteitsdocumenten te helpen. Zo stelde ze de leden van de RAE-gemeenschap vrij van het betalen van de administratieve kosten voor hun registratie. Ook het UNHCR initieert programma's om de problematiek van niet-registratie van minderheden te bekampen, zo ondermeer het actieplan 'Civil Registration Campaign, targeting Roma, Ashkali and Egyptian community in Kosovo', dat in september 2006 werd opgestart. Dit

houdt ondermeer in dat individuen van deze gemeenschappen worden bijgestaan in het vervullen van civiele registratieprocedures, het aanschaffen van documenten en het identificeren van getuigen om feiten vast te stellen betreffende de identiteit van ongedocumenteerde aanvragers. Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dan ook dat er weinig geloof gehecht kan worden aan uw bewering in Podujevë, op een recente geboorteakte na, onmogelijk aan identiteitsdocumenten te kunnen geraken.

Dat u niet aannemelijk gemaakt heeft de afgelopen jaren in Podujevë verbleven te hebben, blijkt tevens uit uw bijzonder gebrekkige kennis over Podujevë (Kosovo). Zo verklaarde u vooreerst dat er zich op het moment dat u naar België vertrok –in mei 2010- geen Roma meer in Podujevë bevonden, enkel nog Ashkali (gehoorverslag CGVS, p. 7-8). Hoewel de Ashkali in Podujevë inderdaad ruim in de meerderheid zijn, zouden er, in tegenstelling tot wat u verklaarde, zich volgens de informatie van het CGVS nog wel degelijk Roma in Podujevë-stad bevinden. Verder verklaarde u eerst dat er geen Roma leider was in Podujevë, om vervolgens te vertellen dat u zijn naam niet kent (gehoorverslag CGVS, p. 8). Voorts is het niet geloofwaardig dat u van alle internationale organisaties in Kosovo enkel KFOR kende. Van UNMIK of EULEX verklaarde u nog nooit gehoord te hebben (gehoorverslag CGVS, p. 9 en 20). U slaagde er evenmin in om de Kosovaarse vlag te beschrijven (gehoorverslag CGVS, p. 15). Tot slot kon u ook geen enkele organisatie (ngo) noemen die in Podujevë Roma helpen, hoewel die er wel degelijk zijn en één ervan zelfs geleid wordt door de plaatselijke Roma leider (gehoorverslag CGVS, p. 15).

Gezien al deze elementen kan er bijgevolg geen geloof gehecht worden aan de door u aangehaalde problemen in Podujevë. Zelfs indien de verklaringen in verband met uw problemen in Kosovo geloofwaardig zouden zijn, quod non, wordt de geloofwaardigheid van uw asielrelaas ondergraven door de tegenstrijdigheden tussen de verklaringen van u en uw familieleden. Een eerste belangrijke tegenstrijdigheid betreft de aanvallers tijdens het incident in oktober 2009: terwijl u hen identificeerde als kinderen die net van school kwamen (gehoorverslag CGVS, p. 17-18), identificeerde uw zoon F.(...) de aanvallers als volwassenen en enkele jongemannen van zijn leeftijd (gehoorverslag F.(...) CGVS, p. 16). Geconfronteerd met deze tegenstrijdigheid bleef F.(...) bovendien bij zijn verklaring dat het niet echt kinderen waren, maar dat er bij waren van zijn leeftijd en zelfs ouder (gehoorverslag F.(...) CGVS, p. 18). Verder verklaarde u dat u zich net voor het incident allemaal, u en uw kinderen, buiten bevonden om het water weg te trekken (gehoorverslag CGVS, p. 18). Volgens de verklaringen van uw zoon bevonden H.(...) en B.(...) zich echter zowel voor als tijdens het incident binnenshuis. Enkel hijzelf, u en uw vrouw zouden door de Albanezen aangevallen zijn tijdens dit incident (gehoorverslag CGVS, p. 19). Bovendien zou u uzelf ook tegenspreken wat betreft de verdere stappen die u toen ondernomen heeft. Zo vertelde u aanvankelijk na dit incident niet naar de politie gestapt te zijn uit angst dat dit alles enkel erger zou maken (gehoorverslag CGVS, p. 18-19), terwijl u wat later zou verklaren drie keer bij de politie langsgedaan te zijn: een eerste keer twee dagen na het incident en vervolgens nog eens tweemaal, steeds met een tijdsinterval van twee dagen (gehoorverslag CGVS, p. 20). Voorts dient opgemerkt te worden dat uit de informatie van het CGVS bovendien blijkt dat de bescherming die door de in Kosovo aanwezige lokale en internationale autoriteiten, in het bijzonder KP (Kosovo Police), Eulex (European Union Rule of Law Mission) en KFOR (Kosovo Force), geboden wordt aan de minderheden als toereikend wordt beoordeeld. Ook Roma, Ashkali en Egyptenaren kunnen in geval van moeilijkheden zonder problemen klacht neerleggen bij de politie. De KP en Eulex garanderen voor alle etnische groepen, met inbegrip van de RAE, wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging. Klachten worden zonder onderscheid naar etnie behandeld. Bovendien maakten gesprekken tijdens en na bovenvermelde missie met RAE-vertegenwoordigers duidelijk dat het vertrouwen van de RAE-gemeenschap in de KP over het algemeen goed is en dat de verschillende gemeenschappen over het algemeen tevreden zijn met het werk van de KP en de KFOR. Diverse gesprekspartners die ter plaatse hun medewerking verleenden aan de missie van het CGVS verduidelikten dat de RAE-gemeenschappen geen grote klachten hebben over justitie, met uitzondering over de lange duur om zaken te verwerken. Het loutere feit dat er soms incidenten gebeuren tussen twee gemeenschappen betekent niet dat deze an sich etnisch geïnspireerd of etnisch gericht zijn of dat de nodige beschermingsactoren en –middelen niet beschikbaar zouden zijn integendeel zelfs. Uit het voorgaande wordt duidelijk dat er anno 2011 niet meer gesproken kan worden van veralgemeend interetnisch geweld tegenover de RAE-gemeenschap in Kosovo en dat de in Kosovo aanwezige autoriteiten zowel bereid als in staat zijn om bescherming aan de minderheden te verlenen. Gelet op voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat de in Kosovo opererende autoriteiten aan alle Kosovaarse onderdanen in geval van eventuele (veiligheids)problemen ongeacht hun etnische origine voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980. Ook voor wat betreft de integratie van de RAE in de Kosovaarse maatschappij worden stappen gezet ter verbetering hiervan. Dat nog niet alle initiatieven reeds ten volle worden geïmplementeerd kan geen ander licht werpen op de algemene bevinding dat er

in Kosovo redelijke maatregelen getroffen worden ten aanzien van de RAE tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade overeenkomstig artikel 48/5 van de Belgische vreemdelingenwet. Bijgevolg kan worden geconcludeerd dat de algemene situatie in Kosovo a priori op zich geen aanleiding geeft tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging op basis van etnische origine in de zin van de Vluchtelingenconventie. Evenmin is de algemene situatie in Kosovo van die aard dat er zonder meer sprake kan zijn van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Wat betreft uw verklaringen dat uw jongste zoon B.(...) op school buiten gegooid en met stenen bekogeld werd omdat hij Roma is, dient opgemerkt te worden dat ook de geloofwaardigheid hiervan op de helling staat. Zo verklaarde u dat uw zoon les kreeg in het Servisch, terwijl volgens de informatie waarover het CGVS beschikt geen onderwijs in die taal wordt aangeboden in Podujevë. Verder is het eerder bevreemdend dat uw vrouw niet op de hoogte is van de naam van de school waar haar jongste zoon ingeschreven was, noch van uw inspanningen om op school de leerkrachten en directeur aan te spreken over het probleem (gehoorverslag vrouw CGVS, p. 8). Bovendien spreekt uw zoon F. (...) u op dit punt volledig tegen, want terwijl uzelf verklaarde dat B.(...) wel degelijk ingeschreven was en af en toe naar school ging tot ongeveer anderhalve tot twee maand voor uw vertrek naar België (gehoorverslag CGVS, p. 12-13), verklaarde hij dat B.(...) ginds nooit naar school zou zijn geweest (gehoorverslag F.(...) CGVS, p. 12). Wat er ook van zij, de informatie waarover het CGVS beschikt bevestigt dat heel wat Roma in Kosovo zich in een moeilijke socio-economische situatie bevinden en op meerdere vlakken discriminatie kunnen ondervinden. Deze situatie is evenwel het gevolg van een samenloop van diverse factoren en kan niet herleid worden tot één enkel gegeven of de loutere etnische origine (bv. ook de algemene economische malaise in Kosovo, culturele tradities waardoor meisjes niet naar school worden gestuurd of op jonge leeftijd van school worden gehaald, ... spelen evenzeer een rol). Er dient hierbij echter meteen ook benadrukt te worden dat, om te oordelen of discriminatoire maatregelen op zich een vervolging in de zin van de Conventie betekenen, alle omstandigheden in overweging dienen te worden genomen. Het ontzeggen van bepaalde rechten en een discriminerende bejegening houden op zich geen vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin in. Om tot de erkenning van de status van vluchteling te leiden moeten het ontzeggen van rechten en de discriminatie van die aard zijn dat zij aanleiding geven tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met een vrees in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt in dat de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt. Het beleid van de Kosovaarse overheid is gericht op de integratie van de Roma minderheid en niet op discriminatie of vervolging. De nieuwe Kosovaarse grondwet, die op 15 juni 2008 van kracht werd, verbiedt expliciet discriminatie op grond van etnie. Daarnaast heeft Kosovo een antidiscriminatiewet die eveneens discriminatie ondermeer op grond van etniciteit verbiedt. De Kosovaarse overheid beperkt zich niet tot het louter tot stand brengen van de nodige wetgeving, maar formuleert tevens concrete plannen ter verbetering van de moeilijke sociaal-economische positie en discriminatie inzake gezondheidszorg, onderwijs, tewerkstelling, ... van de Roma. Zo ontwikkelde ze een strategisch plan voor de integratie van de RAE-gemeenschap. Het plan heeft betrekking op de periode 2009-2015 en richt zich vooral op de volgende onderwerpen: huisvesting, werkgelegenheid, onderwijs, gezondheidszorg, antidiscriminatie, veiligheid, rechten van minderheden, politieke participatie en vertegenwoordiging. Dergelijke maatregelen getuigen van een gestage vooruitgang in het bevorderen van minderhedenrechten in het naoorlogse Kosovo.

Voorts dient opgemerkt te worden dat, volgens de verklaringen van uw vrouw omtrent de reden van jullie occasioneel verblijf in Fushë Kosovë, hieruit afgeleid kan worden dat er wel degelijk een intern vluchtalternatief voorhanden was (gehoorverslag vrouw CGVS, p. 2-3). Uw verklaring dat u zich niet elders in Kosovo kon vestigen, omdat u daar geen vrijheid meer heeft, komt hierdoor dan ook op de helling te staan (gehoorverslag CGVS, p.21). Bovendien blijkt uit de informatie waarover het CGVS beschikt dat de veiligheidssituatie voor RAE (Roma, Ashkali en Egyptenaren) in Kosovo sinds het einde van het gewapende conflict in 1999 aanzienlijk gewijzigd is. Deze informatie werd onder meer door het CGVS verzameld tijdens een missie naar Kosovo, die plaatsvond van 15 tot 25 september 2009, en is na de missie bevestigd door een continue opvolging van de situatie in Kosovo. Deze informatie is afkomstig van zowel vertegenwoordigers van diverse internationale actoren ter plaatse, alsook van meerdere vertegenwoordigers van de RAE-gemeenschap zelf. Uit continue directe contacten tijdens de missie en erna met lokale actoren is gebleken dat de algemene veiligheidssituatie en de bewegingsvrijheid van RAE in Kosovo en Podujevë wel degelijk objectief verbeterd zijn. De veiligheidssituatie wordt over het algemeen als stabiel en kalm omschreven. In diverse regio's van Kosovo werden reeds geruime tijd geen belangrijke etnisch geïnspireerde incidenten meer gemeld of deden zich al lang geen veiligheidsincidenten voor waarbij de RAE-gemeenschap betrokken was. De drie groepen beschikken zo goed als overal over volledige bewegingsvrijheid. In meerdere gemeenten

kunnen de RAE vrij bewegen binnen hun eigen gemeente en zelfs daarbuiten, en reizen ze regelmatig naar andere gebieden van Kosovo.

Tot slot merk ik op dat waar het UNHCR in zijn *Position on the Continued International Protection Needs of Individuals from Kosovo* d.d. juni 2006 nog duidelijk benadrukte dat er ten aanzien van alle Serviërs, Roma, en Albanen in een minderheidspositie nog steeds een risico op vervolging gold en dat leden van deze groepen nog altijd aanspraak moesten kunnen blijven maken op internationale bescherming, het UNHCR nu, in zijn *Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Individuals from Kosovo* d.d. 9 november 2009, richtlijnen formuleert die het wenselijk en geschikt acht dat ze gevolgd zouden worden door de onthaallanden, en tevens benadrukt dat alle aanvragen van asielzoekers uit Kosovo, i.e. inclusief die van de RAE, op basis van hun individuele intrinsieke merites moeten worden beoordeeld.

De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich beroept, is in bijlage bij het administratief dossier gevoegd.

De door u neergelegde documenten doen geen afbreuk aan bovenstaande bevindingen. Uw identiteit en nationaliteit worden immers niet betwist.

Ten slotte dient opgemerkt te worden dat ten aanzien van uw vrouw (R.(...) R.(...), O.V.x) en uw twee kinderen (F.(...) R.(...), O.V.x en H.(...) R.(...), O.V.x) eveneens een weigeringsbeslissing werd genomen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

Ten aanzien van R. R.:

“A. Feitenrelaas

U verklaart de Kosovaarse nationaliteit te bezitten en van Roma origine te zijn. U verklaarde sinds uw huwelijk met S.(...) R.(...) (O.V.x) in Podujevë (Kosovo) gewoond te hebben. Op 2 mei 2010 zou u samen met uw gezin de beslissing hebben genomen om Kosovo te verlaten, meer bepaald met uw man en drie kinderen F.(...) (O.V.x), H.(...) (O.V.x) en B.(...). U zou op 5 mei 2010 in België aangekomen zijn, en hier diezelfde dag nog asiel aanvragen. Uit uw verklaringen op het CGVS blijkt dat u uw asielaanvraag integraal baseert op de vluchtmotieven die door uw echtgenoot, S.(...) R.(...), werden aangehaald en dat u zelf geen eigen vluchtmotieven aanhaalt. (Het gebrek aan vrijheid en een incident waarbij u en uw familie thuis werden aangevallen en geslagen in oktober 2009.) Ter staving van uw identiteit legde u de volgende documenten neer: uw nationaliteitsbewijs, uitgereikt op 18 februari 2010 te Lipjan; de geboorteakte van uw man, uitgereikt op 16 april 2010 te Podujevë; de Roma kaarten van u, uw man en uw drie kinderen F.(...), H.(...) en B.(...).

B. Motivering

Er dient vastgesteld te worden dat u onvoldoende feiten of elementen heeft aangehaald waaruit kan blijken dat u zich in geval van een eventuele terugkeer naar Kosovo kan beroepen op een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Uit uw opeenvolgende verklaringen blijkt immers dat u uw asielaanvraag grotendeels steunt op dezelfde motieven die ter zake door uw echtgenoot werden uiteengezet. In het kader van zijn asielaanvraag werd een weigeringsbeslissing genomen, die luidt als volgt:

“Na grondig onderzoek stel ik vast dat u onvoldoende gegevens of elementen heeft aangebracht op basis waarvan ten aanzien van u kan worden besloten tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging zoals voorzien in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat u geenszins aannemelijk hebt gemaakt dat u de afgelopen jaren nog in Kosovo zou verbleven hebben. Allereerst beschikt u over geen enkel overtuigend bewijs waaruit effectief blijkt dat u gans uw leven of de laatste jaren in Kosovo verbleven heeft. U bent ondermeer niet in het bezit van een identiteitskaart afgeleverd door de tijdelijke VN-administratie in Kosovo (UNMIK), die in de periode juni 1999 tot de onafhankelijkheid van Kosovo in februari 2008 verantwoordelijk waren voor de afgifte van identiteitsdocumenten in Kosovo, of van een Kosovaarse identiteitskaart die afgeleverd wordt sinds de afkondiging van voornoemde onafhankelijkheid van het land. U gaf te kennen in Kosovo nooit over een UNMIK-identiteitskaart of Kosovaarse identiteitskaart beschikt te hebben. Gevraagd naar een verklaring waarom u niet in het bezit bent van identiteitsdocumenten, kwam u met de weinig afdoende uitleg dat u dit geweigerd werd wanneer u er één ging vragen (gehoorverslag CGVS, p. 4-5). Voorts voldoen de door u neergelegde geboorteakte en het nationaliteitsbewijs van uw vrouw niet aan de vereiste kwaliteitseisen. Zo is het essentieel dat op

dergelijke documenten een persoonlijk nummer vermeld staat, wat bij deze documenten niet het geval is. Ook een volledig adres werd niet weergegeven. Bovendien strookt de aangegeven woonplaats op het nationaliteitsbewijs niet met de verklaringen tijdens het gehoor, en legden u en uw vrouw hieromtrent tegenstrijdige verklaringen af. Hoewel u verklaarde nooit ergens anders dan in Podujevë gewoond te hebben (gehoorverslag CGVS, p. 3), vertelde uw vrouw dat jullie ook in Fushë Kosovë verbleven zouden hebben (gehoorverslag vrouw CGVS, p. 2). Aangezien u sinds uw huwelijk steeds heeft samengewoond (gehoorverslag vrouw CGVS, p. 4) is het dan ook niet aannemelijk dat uw verklaringen niet overeenstemmen. Bovendien zou uw vrouw ook nooit in Fushë Kosovë verbleven hebben volgens uw verklaringen (gehoorverslag CGVS, p. 7). Nog volgens uw vrouw zouden jullie afwisselend in Podujevë en Fushë Kosovë gewoond hebben, in geval van problemen in Podujevë (gehoorverslag vrouw CGVS, p. 2-3). Hoewel ze uiteindelijk zou verklaren dat jullie laatste woonplaats in Podujevë was, kon ze niet antwoorden op een aantal elementaire vragen hieromtrent: namelijk of het een huis of een appartement was waarin u woonde, wat uw adres was, en of u daar al dan niet officieel geregistreerd zou zijn (gehoorverslag vrouw CGVS, p. 3).

Wat dit betreft dient opgemerkt te worden dat uit de informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat de Kosovaarse overheid stappen onderneemt om de registratie van de RAE (Roma, Ashkali en Egyptenaren) als inwoners van Kosovo te verzekeren en hen aan de nodige identiteitsdocumenten te helpen. Zo stelde ze de leden van de RAE-gemeenschap vrij van het betalen van de administratieve kosten voor hun registratie. Ook het UNHCR initieert programma's om de problematiek van niet-registratie van minderheden te bekampen, zo ondermeer het actieplan 'Civil Registration Campaign, targeting Roma, Ashkali and Egyptian community in Kosovo', dat in september 2006 werd opgestart. Dit houdt ondermeer in dat individuen van deze gemeenschappen worden bijgestaan in het vervullen van civiele registratieprocedures, het aanschaffen van documenten en het identificeren van getuigen om feiten vast te stellen betreffende de identiteit van ongedocumenteerde aanvragers. Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dan ook dat er weinig geloof gehecht kan worden aan uw bewering in Podujevë, op een recente geboorteakte na, onmogelijk aan identiteitsdocumenten te kunnen geraken.

Dat u niet aannemelijk gemaakt heeft de afgelopen jaren in Podujevë verbleven te hebben, blijkt tevens uit uw bijzonder gebrekkige kennis over Podujevë (Kosovo). Zo verklaarde u vooreerst dat er zich op het moment dat u naar België vertrok –in mei 2010- geen Roma meer in Podujevë bevonden, enkel nog Ashkali (gehoorverslag CGVS, p. 7-8). Hoewel de Ashkali in Podujevë inderdaad ruim in de meerderheid zijn, zouden er, in tegenstelling tot wat u verklaarde, zich volgens de informatie van het CGVS nog wel degelijk Roma in Podujevë-stad bevinden. Verder verklaarde u eerst dat er geen Roma leider was in Podujevë, om vervolgens te vertellen dat u zijn naam niet kent (gehoorverslag CGVS, p. 8). Voorts is het niet geloofwaardig dat u van alle internationale organisaties in Kosovo enkel KFOR kende. Van UNMIK of EULEX verklaarde u nog nooit gehoord te hebben (gehoorverslag CGVS, p. 9 en 20). U slaagde er evenmin in om de Kosovaarse vlag te beschrijven (gehoorverslag CGVS, p. 15). Tot slot kon u ook geen enkele organisatie (ngo) noemen die in Podujevë Roma helpen, hoewel die er wel degelijk zijn en één ervan zelfs geleid wordt door de plaatselijke Roma leider (gehoorverslag CGVS, p. 15).

Gezien al deze elementen kan er bijgevolg geen geloof gehecht worden aan de door u aangehaalde problemen in Podujevë. Zelfs indien de verklaringen in verband met uw problemen in Kosovo geloofwaardig zouden zijn, quod non, wordt de geloofwaardigheid van uw asielrelaas ondergraven door de tegenstrijdigheden tussen de verklaringen van u en uw familieleden. Een eerste belangrijke tegenstrijdigheid betreft de aanvallers tijdens het incident in oktober 2009: terwijl u hen identificeerde als kinderen die net van school kwamen (gehoorverslag CGVS, p. 17-18), identificeerde uw zoon F.(...) de aanvallers als volwassenen en enkele jongemannen van zijn leeftijd (gehoorverslag F.(...) CGVS, p. 16). Geconfronteerd met deze tegenstrijdigheid bleef F.(...) bovendien bij zijn verklaring dat het niet echt kinderen waren, maar dat er bij waren van zijn leeftijd en zelfs ouder (gehoorverslag F.(...) CGVS, p. 18). Verder verklaarde u dat u zich net voor het incident allemaal, u en uw kinderen, buiten bevonden om het water weg te trekken (gehoorverslag CGVS, p. 18). Volgens de verklaringen van uw zoon bevonden H.(...) en B.(...) zich echter zowel voor als tijdens het incident binnenshuis. Enkel hijzelf, u en uw vrouw zouden door de Albanezen aangevallen zijn tijdens dit incident (gehoorverslag CGVS, p. 19). Bovendien zou u uzelf ook tegenspreken wat betreft de verdere stappen die u toen ondernomen heeft. Zo vertelde u aanvankelijk na dit incident niet naar de politie gestapt te zijn uit angst dat dit alles enkel erger zou maken (gehoorverslag CGVS, p. 18-19), terwijl u wat later zou verklaren drie keer bij de politie langsgedaan te zijn: een eerste keer twee dagen na het incident en vervolgens nog eens tweemaal, steeds met een tijdsinterval van twee dagen (gehoorverslag CGVS, p. 20).

Voorts dient opgemerkt te worden dat uit de informatie van het CGVS bovendien blijkt dat de bescherming die door de in Kosovo aanwezige lokale en internationale autoriteiten, in het bijzonder KP (Kosovo Police), Eulex (European Union Rule of Law Mission) en KFOR (Kosovo Force), geboden wordt aan de minderheden als toereikend wordt beoordeeld. Ook Roma, Ashkali en Egyptenaren kunnen in

geval van moeilijkheden zonder problemen klacht neerleggen bij de politie. De KP en Eulex garanderen voor alle etnische groepen, met inbegrip van de RAE, wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging. Klachten worden zonder onderscheid naar etnie behandeld. Bovendien maakten gesprekken tijdens en na bovenvermelde missie met RAE-vertegenwoordigers duidelijk dat het vertrouwen van de RAE-gemeenschap in de KP over het algemeen goed is en dat de verschillende gemeenschappen over het algemeen tevreden zijn met het werk van de KP en de KFOR. Diverse gesprekspartners die ter plaatse hun medewerking verleenden aan de missie van het CGVS verduidelijken dat de RAE-gemeenschappen geen grote klachten hebben over justitie, met uitzondering over de lange duur om zaken te verwerken. Het loutere feit dat er soms incidenten gebeuren tussen twee gemeenschappen betekent niet dat deze an sich etnisch geïnspireerd of etnisch gericht zijn of dat de nodige beschermingsactoren en –middelen niet beschikbaar zouden zijn integendeel zelfs. Uit het voorgaande wordt duidelijk dat er anno 2011 niet meer gesproken kan worden van veralgemeend interetnisch geweld tegenover de RAE-gemeenschap in Kosovo en dat de in Kosovo aanwezige autoriteiten zowel bereid als in staat zijn om bescherming aan de minderheden te verlenen. Gelet op voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat de in Kosovo opererende autoriteiten aan alle Kosovaarse onderdanen in geval van eventuele (veiligheids)problemen ongeacht hun etnische origine voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980. Ook voor wat betreft de integratie van de RAE in de Kosovaarse maatschappij worden stappen gezet ter verbetering hiervan. Dat nog niet alle initiatieven reeds ten volle worden geïmplementeerd kan geen ander licht werpen op de algemene bevinding dat er in Kosovo redelijke maatregelen getroffen worden ten aanzien van de RAE tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade overeenkomstig artikel 48/5 van de Belgische vreemdelingenwet. Bijgevolg kan worden geconcludeerd dat de algemene situatie in Kosovo a priori op zich geen aanleiding geeft tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging op basis van etnische origine in de zin van de Vluchtelingenconventie. Evenmin is de algemene situatie in Kosovo van die aard dat er zonder meer sprake kan zijn van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Wat betreft uw verklaringen dat uw jongste zoon B.(...) op school buiten gegooid en met stenen bekogeld werd omdat hij Roma is, dient opgemerkt te worden dat ook de geloofwaardigheid hiervan op de helling staat. Zo verklaarde u dat uw zoon les kreeg in het Servisch, terwijl volgens de informatie waarover het CGVS beschikt geen onderwijs in die taal wordt aangeboden in Podujevë. Verder is het eerder bevreemdend dat uw vrouw niet op de hoogte is van de naam van de school waar haar jongste zoon ingeschreven was, noch van uw inspanningen om op school de leerkrachten en directeur aan te spreken over het probleem (gehoorverslag vrouw CGVS, p. 8). Bovendien spreekt uw zoon F. (...) u op dit punt volledig tegen, want terwijl uzelf verklaarde dat B.(...) wel degelijk ingeschreven was en af en toe naar school ging tot ongeveer anderhalve tot twee maand voor uw vertrek naar België (gehoorverslag CGVS, p. 12-13), verklaarde hij dat B.(...) ginds nooit naar school zou zijn geweest (gehoorverslag F.(...) CGVS, p. 12). Wat er ook van zij, de informatie waarover het CGVS beschikt bevestigt dat heel wat Roma in Kosovo zich in een moeilijke socio-economische situatie bevinden en op meerdere vlakken discriminatie kunnen ondervinden. Deze situatie is evenwel het gevolg van een samenloop van diverse factoren en kan niet herleid worden tot één enkel gegeven of de loutere etnische origine (bv. ook de algemene economische malaise in Kosovo, culturele tradities waardoor meisjes niet naar school worden gestuurd of op jonge leeftijd van school worden gehaald, ... spelen evenzeer een rol). Er dient hierbij echter meteen ook benadrukt te worden dat, om te oordelen of discriminatoire maatregelen op zich een vervolging in de zin van de Conventie betekenen, alle omstandigheden in overweging dienen te worden genomen. Het ontzeggen van bepaalde rechten en een discriminerende bejegening houden op zich geen vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin in. Om tot de erkenning van de status van vluchteling te leiden moeten het ontzeggen van rechten en de discriminatie van die aard zijn dat zij aanleiding geven tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met een vrees in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt in dat de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt. Het beleid van de Kosovaarse overheid is gericht op de integratie van de Roma minderheid en niet op discriminatie of vervolging. De nieuwe Kosovaarse grondwet, die op 15 juni 2008 van kracht werd, verbiedt expliciet discriminatie op grond van etnie. Daarnaast heeft Kosovo een antidiscriminatiewet die eveneens discriminatie ondermeer op grond van etniciteit verbiedt. De Kosovaarse overheid beperkt zich niet tot het louter tot stand brengen van de nodige wetgeving, maar formuleert tevens concrete plannen ter verbetering van de moeilijke sociaal-economische positie en discriminatie inzake gezondheidszorg, onderwijs, tewerkstelling, ... van de Roma. Zo ontwikkelde ze een strategisch plan voor de integratie van de RAE-gemeenschap. Het plan heeft betrekking op de periode 2009-2015 en richt zich vooral op de volgende onderwerpen: huisvesting, werkgelegenheid, onderwijs, gezondheidszorg, antidiscriminatie, veiligheid, rechten van minderheden, politieke participatie

en vertegenwoordiging. Dergelijke maatregelen getuigen van een gestage vooruitgang in het bevorderen van minderhedenrechten in het naoorlogse Kosovo.

Voorts dient opgemerkt te worden dat, volgens de verklaringen van uw vrouw omtrent de reden van jullie occasioneel verblijf in Fushë Kosovë, hieruit afgeleid kan worden dat er wel degelijk een intern vluchtalternatief voorhanden was (gehoorverslag vrouw CGVS, p. 2-3). Uw verklaring dat u zich niet elders in Kosovo kon vestigen, omdat u daar geen vrijheid meer heeft, komt hierdoor dan ook op de helling te staan (gehoorverslag CGVS, p.21). Bovendien blijkt uit de informatie waarover het CGVS beschikt dat de veiligheidssituatie voor RAE (Roma, Ashkali en Egyptenaren) in Kosovo sinds het einde van het gewapende conflict in 1999 aanzienlijk gewijzigd is. Deze informatie werd onder meer door het CGVS verzameld tijdens een missie naar Kosovo, die plaatsvond van 15 tot 25 september 2009, en is na de missie bevestigd door een continue opvolging van de situatie in Kosovo. Deze informatie is afkomstig van zowel vertegenwoordigers van diverse internationale actoren ter plaatse, alsook van meerdere vertegenwoordigers van de RAE-gemeenschap zelf. Uit continue directe contacten tijdens de missie en erna met lokale actoren is gebleken dat de algemene veiligheidssituatie en de bewegingsvrijheid van RAE in Kosovo en Podujevë wel degelijk objectief verbeterd zijn. De veiligheidssituatie wordt over het algemeen als stabiel en kalm omschreven. In diverse regio's van Kosovo werden reeds geruime tijd geen belangrijke etnisch geïnspireerde incidenten meer gemeld of deden zich al lang geen veiligheidsincidenten voor waarbij de RAE-gemeenschap betrokken was. De drie groepen beschikken zo goed als overal over volledige bewegingsvrijheid. In meerdere gemeenten kunnen de RAE vrij bewegen binnen hun eigen gemeente en zelfs daarbuiten, en reizen ze regelmatig naar andere gebieden van Kosovo.

Tot slot merk ik op dat waar het UNHCR in zijn Position on the Continued International Protection Needs of Individuals from Kosovo d.d. juni 2006 nog duidelijk benadrukte dat er ten aanzien van alle Serviërs, Roma, en Albanen in een minderheidspositie nog steeds een risico op vervolging gold en dat leden van deze groepen nog altijd aanspraak moesten kunnen blijven maken op internationale bescherming, het UNHCR nu, in zijn Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Individuals from Kosovo d.d. 9 november 2009, richtlijnen formuleert die het wenselijk en geschikt acht dat ze gevolgd zouden worden door de onthaallanden, en tevens benadrukt dat alle aanvragen van asielaanvragers uit Kosovo, i.e. inclusief die van de RAE, op basis van hun individuele intrinsieke merites moeten worden beoordeeld.

De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich beroept, is in bijlage bij het administratief dossier gevoegd.

De door u neergelegde documenten doen geen afbreuk aan bovenstaande bevindingen. Uw identiteit en nationaliteit worden immers niet betwist."

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

Ten aanzien van F. R.:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Kosovaarse nationaliteit te bezitten en van Roma origine te zijn. U verklaarde heel uw leven gewoond te hebben in Podujevë (Kosovo). Op 2 mei 2010 zou u samen met uw familie Kosovo hebben verlaten, meer bepaald samen met uw vader S.(...) R.(...) (O.V.x), uw moeder R.(...)

R.(...) (O.V.x), uw zus H.(...) (O.V.x) en uw broer B.(...). U zou op 5 mei 2010 in

België aangekomen zijn, en hier diezelfde dag nog asiel aanvragen. Uit uw verklaringen voor het CGVS blijkt dat u uw asielaanvraag integraal baseert op de vluchtmotieven die door uw vader, S.(...) R.(...), werden aangehaald en dat u zelf geen eigen vluchtmotieven aanhaalt. (Het gebrek aan vrijheid en een incident waarbij u en uw familie thuis werden aangevallen en geslagen in oktober 2009.)

Ter staving van uw identiteit legde u de volgende documenten neer: de geboorteakte van uw vader, uitgereikt op 16 april 2010 te Podujevë; het nationaliteitsbewijs van uw moeder, uitgereikt op 18 februari 2010 te Lipjan, de Roma kaarten van uzelf, uw ouders, uw zus H.(...) en uw broer B.(...).

B. Motivering

Er dient vastgesteld te worden dat u onvoldoende feiten of elementen heeft aangehaald waaruit kan blijken dat u zich in geval van een eventuele terugkeer naar Kosovo kan beroepen op een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Uit uw opeenvolgende verklaringen blijkt immers dat u uw asielaanvraag grotendeels steunt op dezelfde motieven die ter zake door uw vader werden uiteengezet. In het kader van zijn asielaanvraag werd een weigeringsbeslissing genomen, die luidt als volgt:

"Na grondig onderzoek stel ik vast dat u onvoldoende gegevens of elementen heeft aangebracht op basis waarvan ten aanzien van u kan worden besloten tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging zoals voorzien in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat u geenszins aannemelijk hebt gemaakt dat u de afgelopen jaren nog in Kosovo zou verbleven hebben. Allereerst beschikt u over geen enkel overtuigend bewijs waaruit effectief blijkt dat u gans uw leven of de laatste jaren in Kosovo verbleven heeft. U bent ondermeer niet in het bezit van een identiteitskaart afgeleverd door de tijdelijke VN-administratie in Kosovo (UNMIK), die in de periode juni 1999 tot de onafhankelijkheid van Kosovo in februari 2008 verantwoordelijk waren voor de afgifte van identiteitsdocumenten in Kosovo, of van een Kosovaarse identiteitskaart die afgeleverd wordt sinds de afkondiging van voornoemde onafhankelijkheid van het land. U gaf te kennen in Kosovo nooit over een UNMIK-identiteitskaart of Kosovaarse identiteitskaart beschikt te hebben. Gevraagd naar een verklaring waarom u niet in het bezit bent van identiteitsdocumenten, kwam u met de weinig afdoende uitleg dat u dit geweigerd werd wanneer u er één ging vragen (gehoorverslag CGVS, p. 4-5). Voorts voldoen de door u neergelegde geboorteakte en het nationaliteitsbewijs van uw vrouw niet aan de vereiste kwaliteitseisen. Zo is het essentieel dat op dergelijke documenten een persoonlijk nummer vermeld staat, wat bij deze documenten niet het geval is. Ook een volledig adres werd niet weergegeven. Bovendien strookt de aangegeven woonplaats op het nationaliteitsbewijs niet met de verklaringen tijdens het gehoor, en legden u en uw vrouw hieromtrent tegenstrijdige verklaringen af. Hoewel u verklaarde nooit ergens anders dan in Podujevë gewoond te hebben (gehoorverslag CGVS, p. 3), vertelde uw vrouw dat jullie ook in Fushë Kosovë verbleven zouden hebben (gehoorverslag vrouw CGVS, p. 2). Aangezien u sinds uw huwelijk steeds heeft samengewoond (gehoorverslag vrouw CGVS, p. 4) is het dan ook niet aannemelijk dat uw verklaringen niet overeenstemmen. Bovendien zou uw vrouw ook nooit in Fushë Kosovë verbleven hebben volgens uw verklaringen (gehoorverslag CGVS, p. 7). Nog volgens uw vrouw zouden jullie afwisselend in Podujevë en Fushë Kosovë gewoond hebben, in geval van problemen in Podujevë (gehoorverslag vrouw CGVS, p. 2-3). Hoewel ze uiteindelijk zou verklaren dat jullie laatste woonplaats in Podujevë was, kon ze niet antwoorden op een aantal elementaire vragen hieromtrent: namelijk of het een huis of een appartement was waarin u woonde, wat uw adres was, en of u daar al dan niet officieel geregistreerd zou zijn (gehoorverslag vrouw CGVS, p. 3).

Wat dit betreft dient opgemerkt te worden dat uit de informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat de Kosovaarse overheid stappen onderneemt om de registratie van de RAE (Roma, Ashkali en Egyptenaren) als inwoners van Kosovo te verzekeren en hen aan de nodige identiteitsdocumenten te helpen. Zo stelde ze de leden van de RAE-gemeenschap vrij van het betalen van de administratieve kosten voor hun registratie. Ook het UNHCR initieert programma's om de problematiek van niet-registratie van minderheden te bekampen, zo ondermeer het actieplan 'Civil Registration Campaign, targeting Roma, Ashkali and Egyptian community in Kosovo', dat in september 2006 werd opgestart. Dit houdt ondermeer in dat individuen van deze gemeenschappen worden bijgestaan in het vervullen van civiele registratieprocedures, het aanschaffen van documenten en het identificeren van getuigen om feiten vast te stellen betreffende de identiteit van ongedocumenteerde aanvragers. Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dan ook dat er weinig geloof gehecht kan worden aan uw bewering in Podujevë, op een recente geboorteakte na, onmogelijk aan identiteitsdocumenten te kunnen geraken.

Dat u niet aannemelijk gemaakt heeft de afgelopen jaren in Podujevë verbleven te hebben, blijkt tevens uit uw bijzonder gebrekkige kennis over Podujevë (Kosovo). Zo verklaarde u vooreerst dat er zich op het moment dat u naar België vertrok –in mei 2010- geen Roma meer in Podujevë bevonden, enkel nog Ashkali (gehoorverslag CGVS, p. 7-8). Hoewel de Ashkali in Podujevë inderdaad ruim in de meerderheid zijn, zouden er, in tegenstelling tot wat u verklaarde, zich volgens de informatie van het CGVS nog wel degelijk Roma in Podujevë-stad bevinden. Verder verklaarde u eerst dat er geen Roma leider was in Podujevë, om vervolgens te vertellen dat u zijn naam niet kent (gehoorverslag CGVS, p. 8). Voorts is het niet geloofwaardig dat u van alle internationale organisaties in Kosovo enkel KFOR kende. Van UNMIK of EULEX verklaarde u nog nooit gehoord te hebben (gehoorverslag CGVS, p. 9 en 20). U slaagde er evenmin in om de Kosovaarse vlag te beschrijven (gehoorverslag CGVS, p. 15). Tot slot kon u ook geen enkele organisatie (ngo) noemen die in Podujevë Roma helpen, hoewel die er wel degelijk zijn en één ervan zelfs geleid wordt door de plaatselijke Roma leider (gehoorverslag CGVS, p. 15).

Gezien al deze elementen kan er bijgevolg geen geloof gehecht worden aan de door u aangehaalde problemen in Podujevë. Zelfs indien de verklaringen in verband met uw problemen in Kosovo geloofwaardig zouden zijn, quod non, wordt de geloofwaardigheid van uw asielrelaas ondergraven door de tegenstrijdigheden tussen de verklaringen van u en uw familieleden. Een eerste belangrijke tegenstrijdigheid betreft de aanvallers tijdens het incident in oktober 2009: terwijl u hen identificeerde als kinderen die net van school kwamen (gehoorverslag CGVS, p. 17-18), identificeerde uw zoon F.(...) de

aanvallers als volwassenen en enkele jongemannen van zijn leeftijd (gehoorverslag F.(...) CGVS, p. 16). Geconfronteerd met deze tegenstrijdigheid bleef F.(...) bovendien bij zijn verklaring dat het niet echt kinderen waren, maar dat er bij waren van zijn leeftijd en zelfs ouder (gehoorverslag F.(...) CGVS, p. 18). Verder verklaarde u dat u zich net voor het incident allemaal, u en uw kinderen, buiten bevonden om het water weg te trekken (gehoorverslag CGVS, p. 18). Volgens de verklaringen van uw zoon bevonden H.(...) en B.(...) zich echter zowel voor als tijdens het incident binnenshuis. Enkel hijzelf, u en uw vrouw zouden door de Albanezen aangevallen zijn tijdens dit incident (gehoorverslag CGVS, p. 19). Bovendien zou u uzelf ook tegenspreken wat betreft de verdere stappen die u toen ondernomen heeft. Zo vertelde u aanvankelijk na dit incident niet naar de politie gestapt te zijn uit angst dat dit alles enkel erger zou maken (gehoorverslag CGVS, p. 18-19), terwijl u wat later zou verklaren drie keer bij de politie langsgedaan te zijn: een eerste keer twee dagen na het incident en vervolgens nog eens tweemaal, steeds met een tijdsinterval van twee dagen (gehoorverslag CGVS, p. 20).

Voorts dient opgemerkt te worden dat uit de informatie van het CGVS bovendien blijkt dat de bescherming die door de in Kosovo aanwezige lokale en internationale autoriteiten, in het bijzonder KP (Kosovo Police), Eulex (European Union Rule of Law Mission) en KFOR (Kosovo Force), geboden wordt aan de minderheden als toereikend wordt beoordeeld. Ook Roma, Ashkali en Egyptenaren kunnen in geval van moeilijkheden zonder problemen klacht neerleggen bij de politie. De KP en Eulex garanderen voor alle etnische groepen, met inbegrip van de RAE, wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging. Klachten worden zonder onderscheid naar etnie behandeld. Bovendien maakten gesprekken tijdens en na bovenvermelde missie met RAE-vertegenwoordigers duidelijk dat het vertrouwen van de RAE-gemeenschap in de KP over het algemeen goed is en dat de verschillende gemeenschappen over het algemeen tevreden zijn met het werk van de KP en de KFOR. Diverse gesprekspartners die ter plaatse hun medewerking verleenden aan de missie van het CGVS verduidelijden dat de RAE-gemeenschappen geen grote klachten hebben over justitie, met uitzondering over de lange duur om zaken te verwerken. Het loutere feit dat er soms incidenten gebeuren tussen twee gemeenschappen betekent niet dat deze an sich etnisch geïnspireerd of etnisch gericht zijn of dat de nodige beschermingsactoren en –middelen niet beschikbaar zouden zijn integendeel zelfs. Uit het voorgaande wordt duidelijk dat er anno 2011 niet meer gesproken kan worden van veralgemeend interetnisch geweld tegenover de RAE-gemeenschap in Kosovo en dat de in Kosovo aanwezige autoriteiten zowel bereid als in staat zijn om bescherming aan de minderheden te verlenen. Gelet op voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat de in Kosovo opererende autoriteiten aan alle Kosovaarse onderdanen in geval van eventuele (veiligheids)problemen ongeacht hun etnische origine voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980. Ook voor wat betreft de integratie van de RAE in de Kosovaarse maatschappij worden stappen gezet ter verbetering hiervan. Dat nog niet alle initiatieven reeds ten volle worden geïmplementeerd kan geen ander licht werpen op de algemene bevinding dat er in Kosovo redelijke maatregelen getroffen worden ten aanzien van de RAE tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade overeenkomstig artikel 48/5 van de Belgische vreemdelingenwet. Bijgevolg kan worden geconcludeerd dat de algemene situatie in Kosovo a priori op zich geen aanleiding geeft tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging op basis van etnische origine in de zin van de Vluchtelingenconventie. Evenmin is de algemene situatie in Kosovo van die aard dat er zonder meer sprake kan zijn van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Wat betreft uw verklaringen dat uw jongste zoon B.(...) op school buiten gegooid en met stenen bekogeld werd omdat hij Roma is, dient opgemerkt te worden dat ook de geloofwaardigheid hiervan op de helling staat. Zo verklaarde u dat uw zoon les kreeg in het Servisch, terwijl volgens de informatie waarover het CGVS beschikt geen onderwijs in die taal wordt aangeboden in Podujevë. Verder is het eerder bevreemdend dat uw vrouw niet op de hoogte is van de naam van de school waar haar jongste zoon ingeschreven was, noch van uw inspanningen om op school de leerkrachten en directeur aan te spreken over het probleem (gehoorverslag vrouw CGVS, p. 8). Bovendien spreekt uw zoon F. (...) u op dit punt volledig tegen, want terwijl uzelf verklaarde dat B.(...) wel degelijk ingeschreven was en af en toe naar school ging tot ongeveer anderhalve tot twee maand voor uw vertrek naar België (gehoorverslag CGVS, p. 12-13), verklaarde hij dat B.(...) ginds nooit naar school zou zijn geweest (gehoorverslag F.(...) CGVS, p. 12). Wat er ook van zij, de informatie waarover het CGVS beschikt bevestigt dat heel wat Roma in Kosovo zich in een moeilijke socio-economische situatie bevinden en op meerdere vlakken discriminatie kunnen ondervinden. Deze situatie is evenwel het gevolg van een samenloop van diverse factoren en kan niet herleid worden tot één enkel gegeven of de loutere etnische origine (bv. ook de algemene economische malaise in Kosovo, culturele tradities waardoor meisjes niet naar school worden gestuurd of op jonge leeftijd van school worden gehaald, ... spelen evenzeer een rol). Er dient hierbij echter meteen ook benadrukt te worden dat, om te oordelen of discriminatoire maatregelen op zich een vervolging in de zin van de Conventie betekenen, alle omstandigheden in

overweging dienen te worden genomen. Het ontzeggen van bepaalde rechten en een discriminerende bejegening houden op zich geen vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin in. Om tot de erkenning van de status van vluchteling te leiden moeten het ontzeggen van rechten en de discriminatie van die aard zijn dat zij aanleiding geven tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met een vrees in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt in dat de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt. Het beleid van de Kosovaarse overheid is gericht op de integratie van de Roma minderheid en niet op discriminatie of vervolging. De nieuwe Kosovaarse grondwet, die op 15 juni 2008 van kracht werd, verbiedt expliciet discriminatie op grond van etnie. Daarnaast heeft Kosovo een antidiscriminatiewet die eveneens discriminatie ondermeer op grond van etniciteit verbiedt. De Kosovaarse overheid beperkt zich niet tot het louter tot stand brengen van de nodige wetgeving, maar formuleert tevens concrete plannen ter verbetering van de moeilijke sociaal-economische positie en discriminatie inzake gezondheidszorg, onderwijs, tewerkstelling, ... van de Roma. Zo ontwikkelde ze een strategisch plan voor de integratie van de RAE-gemeenschap. Het plan heeft betrekking op de periode 2009-2015 en richt zich vooral op de volgende onderwerpen: huisvesting, werkgelegenheid, onderwijs, gezondheidszorg, antidiscriminatie, veiligheid, rechten van minderheden, politieke participatie en vertegenwoordiging. Dergelijke maatregelen getuigen van een gestage vooruitgang in het bevorderen van minderhedenrechten in het naoorlogse Kosovo.

Voorts dient opgemerkt te worden dat, volgens de verklaringen van uw vrouw omtrent de reden van jullie occasioneel verblijf in Fushë Kosovë, hieruit afgeleid kan worden dat er wel degelijk een intern vluchtalternatief voorhanden was (gehoorverslag vrouw CGVS, p. 2-3). Uw verklaring dat u zich niet elders in Kosovo kon vestigen, omdat u daar geen vrijheid meer heeft, komt hierdoor dan ook op de helling te staan (gehoorverslag CGVS, p.21). Bovendien blijkt uit de informatie waarover het CGVS beschikt dat de veiligheidssituatie voor RAE (Roma, Ashkali en Egyptenaren) in Kosovo sinds het einde van het gewapende conflict in 1999 aanzienlijk gewijzigd is. Deze informatie werd onder meer door het CGVS verzameld tijdens een missie naar Kosovo, die plaatsvond van 15 tot 25 september 2009, en is na de missie bevestigd door een continue opvolging van de situatie in Kosovo. Deze informatie is afkomstig van zowel vertegenwoordigers van diverse internationale actoren ter plaatse, alsook van meerdere vertegenwoordigers van de RAE-gemeenschap zelf. Uit continue directe contacten tijdens de missie en erna met lokale actoren is gebleken dat de algemene veiligheidssituatie en de bewegingsvrijheid van RAE in Kosovo en Podujevë wel degelijk objectief verbeterd zijn. De veiligheidssituatie wordt over het algemeen als stabiel en kalm omschreven. In diverse regio's van Kosovo werden reeds geruime tijd geen belangrijke etnisch geïnspireerde incidenten meer gemeld of deden zich al lang geen veiligheidsincidenten voor waarbij de RAE-gemeenschap betrokken was. De drie groepen beschikken zo goed als overal over volledige bewegingsvrijheid. In meerdere gemeenten kunnen de RAE vrij bewegen binnen hun eigen gemeente en zelfs daarbuiten, en reizen ze regelmatig naar andere gebieden van Kosovo.

Tot slot merk ik op dat waar het UNHCR in zijn *Position on the Continued International Protection Needs of Individuals from Kosovo* d.d. juni 2006 nog duidelijk benadrukte dat er ten aanzien van alle Serviërs, Roma, en Albanezen in een minderheidspositie nog steeds een risico op vervolging gold en dat leden van deze groepen nog altijd aanspraak moesten kunnen blijven maken op internationale bescherming, het UNHCR nu, in zijn *Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Individuals from Kosovo* d.d. 9 november 2009, richtlijnen formuleert die het wenselijk en geschikt acht dat ze gevolgd zouden worden door de onthaallanden, en tevens benadrukt dat alle aanvragen van asielzoekers uit Kosovo, i.e. inclusief die van de RAE, op basis van hun individuele intrinsieke merites moeten worden beoordeeld.

De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich beroept, is in bijlage bij het administratief dossier gevoegd.

De door u neergelegde documenten doen geen afbreuk aan bovenstaande bevindingen. Uw identiteit en nationaliteit worden immers niet betwist."

Tot slot dient opgemerkt te worden dat u evenmin in het bezit zijn van officiële documenten om uw identiteit en nationaliteit te staven. U verklaarde voor de aanvraag van een identiteitskaart zowel over een geboorteakte als een nationaliteitsbewijs te moeten beschikken. Aangezien u thuis geboren bent, en bijgevolg niet officieel geregistreerd zou zijn, zou u echter geen geboorteakte kunnen krijgen (gehoorverslag F.(...) CGVS, p. 2 en 13). Uw uitleg als zou uw Roma kaart dienst doen als identiteitskaart is evenmin aannemelijk (gehoorverslag Ferdi CGVS, p. 5), aangezien het om een door de officiële autoriteiten in Kosovo uitgevaardigd document gaat. Verder is het bevreemdend dat u, ondanks het feit dat u verklaarde heel uw leven in Podujevë te hebben doorgebracht, niet verder geraakt dan de stad zelf te noemen wanneer u gevraagd werd naar uw adres (gehoorverslag F.(...)i CGVS, p. 4). Bovendien was ook uw kennis van Podujevë zeer gebrekkig. Zo kon u spontaan geen herkenningspunten in de stad noemen (gehoorverslag F.(...) CGVS, p. 7) en verklaarde u zelfs dat er

meer Serviërs dan Albanezen in Podujevë wonen (gehoorverslag F.(...) CGVS, p. 23) terwijl er zich volgens de informatie waarover het CGVS beschikt amper 8 Serviërs in de hele gemeente van Podujevë bevinden, en deze zich dan zelfs nog niet in of in de omgeving van de stad Podujevë ophouden.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

Ten aanzien van H. R.:

“A. Feitenrelaas

U verklaart de Kosovaarse nationaliteit te bezitten en van Roma origine te zijn. U verklaarde sinds kort na uw geboorte gewoond te hebben in Prishtina. Op 2 mei 2010 zou u samen met uw familie Kosovo hebben verlaten, meer bepaald samen met uw vader S.(...) R.(...) (O.V.x), uw moeder R.(...) R.(...) (O.V.x) en uw broers F.(...) (O.V.x) en B.(...). U zou op 5 mei 2010 in België aangekomen zijn, en hier diezelfde dag nog asiel aanvragen. Uit uw verklaringen op het CGVS blijkt dat u uw asielaanvraag integraal baseert op de vluchtmotieven die door uw vader, S.(...) R.(...), werden aangehaald en dat u zelf geen eigen vluchtmotieven aanhaalt. (Het gebrek aan vrijheid en een incident waarbij u en uw familie thuis werden aangevallen en geslagen in oktober 2009.)

Ter staving van uw identiteit legde u de volgende documenten neer: de geboorteakte van uw vader, uitgereikt op 16 april 2010 te Podujevë; het nationaliteitsbewijs van uw moeder, uitgereikt op 18 februari 2010 te Lipjan, de Roma kaarten van uzelf, uw ouders, en uw broers F.(...) en B.(...).

B. Motivering

Er dient vastgesteld te worden dat u onvoldoende feiten of elementen heeft aangehaald waaruit kan blijken dat u zich in geval van een eventuele terugkeer naar Kosovo kan beroepen op een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Uit uw opeenvolgende verklaringen blijkt immers dat u uw asielaanvraag grotendeels steunt op dezelfde motieven die ter zake door uw vader werden uiteengezet. In het kader van zijn asielaanvraag werd een weigeringsbeslissing genomen, die luidt als volgt:

"Na grondig onderzoek stel ik vast dat u onvoldoende gegevens of elementen heeft aangebracht op basis waarvan ten aanzien van u kan worden besloten tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging zoals voorzien in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat u geenszins aannemelijk hebt gemaakt dat u de afgelopen jaren nog in Kosovo zou verbleven hebben. Allereerst beschikt u over geen enkel overtuigend bewijs waaruit effectief blijkt dat u gans uw leven of de laatste jaren in Kosovo verbleven heeft. U bent ondermeer niet in het bezit van een identiteitskaart afgeleverd door de tijdelijke VN-administratie in Kosovo (UNMIK), die in de periode juni 1999 tot de onafhankelijkheid van Kosovo in februari 2008 verantwoordelijk waren voor de afgifte van identiteitsdocumenten in Kosovo, of van een Kosovaarse identiteitskaart die afgeleverd wordt sinds de afkondiging van voornoemde onafhankelijkheid van het land. U gaf te kennen in Kosovo nooit over een UNMIK-identiteitskaart of Kosovaarse identiteitskaart beschikt te hebben. Gevraagd naar een verklaring waarom u niet in het bezit bent van identiteitsdocumenten, kwam u met de weinig afdoende uitleg dat u dit geweigerd werd wanneer u er één ging vragen (gehoorverslag CGVS, p. 4-5). Voorts voldoen de door u neergelegde geboorteakte en het nationaliteitsbewijs van uw vrouw niet aan de vereiste kwaliteitseisen. Zo is het essentieel dat op dergelijke documenten een persoonlijk nummer vermeld staat, wat bij deze documenten niet het geval is. Ook een volledig adres werd niet weergegeven. Bovendien strookt de aangegeven woonplaats op het nationaliteitsbewijs niet met de verklaringen tijdens het gehoor, en legden u en uw vrouw hieromtrent tegenstrijdige verklaringen af. Hoewel u verklaarde nooit ergens anders dan in Podujevë gewoond te hebben (gehoorverslag CGVS, p. 3), vertelde uw vrouw dat jullie ook in Fushë Kosovë verbleven zouden hebben (gehoorverslag vrouw CGVS, p. 2). Aangezien u sinds uw huwelijk steeds heeft samengewoond (gehoorverslag vrouw CGVS, p. 4) is het dan ook niet aannemelijk dat uw verklaringen niet overeenstemmen. Bovendien zou uw vrouw ook nooit in Fushë Kosovë verbleven hebben volgens uw verklaringen (gehoorverslag CGVS, p. 7). Nog volgens uw vrouw zouden jullie afwisselend in Podujevë en Fushë Kosovë gewoond hebben, in geval van problemen in Podujevë (gehoorverslag vrouw CGVS, p. 2-3). Hoewel ze uiteindelijk zou verklaren dat jullie laatste woonplaats in Podujevë was, kon ze niet antwoorden op een aantal elementaire vragen hieromtrent: namelijk of het een huis of een appartement was waarin u woonde, wat uw adres was, en of u daar al dan niet officieel geregistreerd zou zijn (gehoorverslag vrouw CGVS, p. 3).

Wat dit betreft dient opgemerkt te worden dat uit de informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat de Kosovaarse overheid stappen onderneemt om de registratie van de RAE (Roma, Ashkali en Egyptenaren) als inwoners van Kosovo te verzekeren en hen aan de nodige identiteitsdocumenten te helpen. Zo stelde ze de leden van de RAE-gemeenschap vrij van het betalen van de administratieve kosten voor hun registratie. Ook het UNHCR initieert programma's om de problematiek van niet-registratie van minderheden te bekampen, zo ondermeer het actieplan 'Civil Registration Campaign, targeting Roma, Ashkali and Egyptian community in Kosovo', dat in september 2006 werd opgestart. Dit houdt ondermeer in dat individuen van deze gemeenschappen worden bijgestaan in het vervullen van civiele registratieprocedures, het aanschaffen van documenten en het identificeren van getuigen om feiten vast te stellen betreffende de identiteit van ongedocumenteerde aanvragers. Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dan ook dat er weinig geloof gehecht kan worden aan uw bewering in Podujevë, op een recente geboorteakte na, onmogelijk aan identiteitsdocumenten te kunnen geraken.

Dat u niet aannemelijk gemaakt heeft de afgelopen jaren in Podujevë verbleven te hebben, blijkt tevens uit uw bijzonder gebrekkige kennis over Podujevë (Kosovo). Zo verklaarde u vooreerst dat er zich op het moment dat u naar België vertrok –in mei 2010- geen Roma meer in Podujevë bevonden, enkel nog Ashkali (gehoorverslag CGVS, p. 7-8). Hoewel de Ashkali in Podujevë inderdaad ruim in de meerderheid zijn, zouden er, in tegenstelling tot wat u verklaarde, zich volgens de informatie van het CGVS nog wel degelijk Roma in Podujevë-stad bevinden. Verder verklaarde u eerst dat er geen Roma leider was in Podujevë, om vervolgens te vertellen dat u zijn naam niet kent (gehoorverslag CGVS, p. 8). Voorts is het niet geloofwaardig dat u van alle internationale organisaties in Kosovo enkel KFOR kende. Van UNMIK of EULEX verklaarde u nog nooit gehoord te hebben (gehoorverslag CGVS, p. 9 en 20). U slaagde er evenmin in om de Kosovaarse vlag te beschrijven (gehoorverslag CGVS, p. 15). Tot slot kon u ook geen enkele organisatie (ngo) noemen die in Podujevë Roma helpen, hoewel die er wel degelijk zijn en één ervan zelfs geleid wordt door de plaatselijke Roma leider (gehoorverslag CGVS, p. 15).

Gezien al deze elementen kan er bijgevolg geen geloof gehecht worden aan de door u aangehaalde problemen in Podujevë. Zelfs indien de verklaringen in verband met uw problemen in Kosovo geloofwaardig zouden zijn, quod non, wordt de geloofwaardigheid van uw asielrelaas ondergraven door de tegenstrijdigheden tussen de verklaringen van u en uw familieleden. Een eerste belangrijke tegenstrijdigheid betreft de aanvallers tijdens het incident in oktober 2009: terwijl u hen identificeerde als kinderen die net van school kwamen (gehoorverslag CGVS, p. 17-18), identificeerde uw zoon F.(...) de aanvallers als volwassenen en enkele jongemannen van zijn leeftijd (gehoorverslag F.(...) CGVS, p. 16). Geconfronteerd met deze tegenstrijdigheid bleef F.(...) bovendien bij zijn verklaring dat het niet echt kinderen waren, maar dat er bij waren van zijn leeftijd en zelfs ouder (gehoorverslag F.(...) CGVS, p. 18). Verder verklaarde u dat u zich net voor het incident allemaal, u en uw kinderen, buiten bevonden om het water weg te trekken (gehoorverslag CGVS, p. 18). Volgens de verklaringen van uw zoon bevonden H.(...) en B.(...) zich echter zowel voor als tijdens het incident binnenshuis. Enkel hijzelf, u en uw vrouw zouden door de Albanezen aangevallen zijn tijdens dit incident (gehoorverslag CGVS, p. 19). Bovendien zou u uzelf ook tegenspreken wat betreft de verdere stappen die u toen ondernomen heeft. Zo vertelde u aanvankelijk na dit incident niet naar de politie gestapt te zijn uit angst dat dit alles enkel erger zou maken (gehoorverslag CGVS, p. 18-19), terwijl u wat later zou verklaren drie keer bij de politie langsgedaan te zijn: een eerste keer twee dagen na het incident en vervolgens nog eens tweemaal, steeds met een tijdsinterval van twee dagen (gehoorverslag CGVS, p. 20).

Voorts dient opgemerkt te worden dat uit de informatie van het CGVS bovendien blijkt dat de bescherming die door de in Kosovo aanwezige lokale en internationale autoriteiten, in het bijzonder KP (Kosovo Police), Eulex (European Union Rule of Law Mission) en KFOR (Kosovo Force), geboden wordt aan de minderheden als toereikend wordt beoordeeld. Ook Roma, Ashkali en Egyptenaren kunnen in geval van moeilijkheden zonder problemen klacht neerleggen bij de politie. De KP en Eulex garanderen voor alle etnische groepen, met inbegrip van de RAE, wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging. Klachten worden zonder onderscheid naar etnie behandeld. Bovendien maakten gesprekken tijdens en na bovenvermelde missie met RAE-vertegenwoordigers duidelijk dat het vertrouwen van de RAE-gemeenschap in de KP over het algemeen goed is en dat de verschillende gemeenschappen over het algemeen tevreden zijn met het werk van de KP en de KFOR. Diverse gesprekspartners die ter plaatse hun medewerking verleenden aan de missie van het CGVS verduidelikten dat de RAE-gemeenschappen geen grote klachten hebben over justitie, met uitzondering over de lange duur om zaken te verwerken. Het loutere feit dat er soms incidenten gebeuren tussen twee gemeenschappen betekent niet dat deze an sich etnisch geïnspireerd of etnisch gericht zijn of dat de nodige beschermingsactoren en –middelen niet beschikbaar zouden zijn integendeel zelfs. Uit het voorgaande wordt duidelijk dat er anno 2011 niet meer gesproken kan worden van veralgemeend interetnisch geweld tegenover de RAE-gemeenschap in Kosovo en dat de in Kosovo aanwezige autoriteiten zowel bereid als in staat zijn om bescherming aan de minderheden te verlenen.

Gelet op voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat de in Kosovo opererende autoriteiten aan alle Kosovaarse onderdanen in geval van eventuele (veiligheids)problemen ongeacht hun etnische origine voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980. Ook voor wat betreft de integratie van de RAE in de Kosovaarse maatschappij worden stappen gezet ter verbetering hiervan. Dat nog niet alle initiatieven reeds ten volle worden geïmplementeerd kan geen ander licht werpen op de algemene bevinding dat er in Kosovo redelijke maatregelen getroffen worden ten aanzien van de RAE tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade overeenkomstig artikel 48/5 van de Belgische vreemdelingenwet. Bijgevolg kan worden geconcludeerd dat de algemene situatie in Kosovo a priori op zich geen aanleiding geeft tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging op basis van etnische origine in de zin van de Vluchtelingenconventie. Evenmin is de algemene situatie in Kosovo van die aard dat er zonder meer sprake kan zijn van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Wat betreft uw verklaringen dat uw jongste zoon B.(...) op school buiten gegooid en met stenen bekogeld werd omdat hij Roma is, dient opgemerkt te worden dat ook de geloofwaardigheid hiervan op de helling staat. Zo verklaarde u dat uw zoon les kreeg in het Servisch, terwijl volgens de informatie waarover het CGVS beschikt geen onderwijs in die taal wordt aangeboden in Podujevë. Verder is het eerder bevreemdend dat uw vrouw niet op de hoogte is van de naam van de school waar haar jongste zoon ingeschreven was, noch van uw inspanningen om op school de leerkrachten en directeur aan te spreken over het probleem (gehoorverslag vrouw CGVS, p. 8). Bovendien spreekt uw zoon F. (...) u op dit punt volledig tegen, want terwijl uzelf verklaarde dat B.(...) wel degelijk ingeschreven was en af en toe naar school ging tot ongeveer anderhalve tot twee maand voor uw vertrek naar België (gehoorverslag CGVS, p. 12-13), verklaarde hij dat B.(...) ginds nooit naar school zou zijn geweest (gehoorverslag F.(...) CGVS, p. 12). Wat er ook van zij, de informatie waarover het CGVS beschikt bevestigt dat heel wat Roma in Kosovo zich in een moeilijke socio-economische situatie bevinden en op meerdere vlakken discriminatie kunnen ondervinden. Deze situatie is evenwel het gevolg van een samenloop van diverse factoren en kan niet herleid worden tot één enkel gegeven of de loutere etnische origine (bv. ook de algemene economische malaise in Kosovo, culturele tradities waardoor meisjes niet naar school worden gestuurd of op jonge leeftijd van school worden gehaald, ... spelen evenzeer een rol). Er dient hierbij echter meteen ook benadrukt te worden dat, om te oordelen of discriminatoire maatregelen op zich een vervolging in de zin van de Conventie betekenen, alle omstandigheden in overweging dienen te worden genomen. Het ontzeggen van bepaalde rechten en een discriminerende bejegening houden op zich geen vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin in. Om tot de erkenning van de status van vluchteling te leiden moeten het ontzeggen van rechten en de discriminatie van die aard zijn dat zij aanleiding geven tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met een vrees in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt in dat de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt. Het beleid van de Kosovaarse overheid is gericht op de integratie van de Roma minderheid en niet op discriminatie of vervolging. De nieuwe Kosovaarse grondwet, die op 15 juni 2008 van kracht werd, verbiedt expliciet discriminatie op grond van etnie. Daarnaast heeft Kosovo een antidiscriminatiewet die eveneens discriminatie ondermeer op grond van etniciteit verbiedt. De Kosovaarse overheid beperkt zich niet tot het louter tot stand brengen van de nodige wetgeving, maar formuleert tevens concrete plannen ter verbetering van de moeilijke sociaal-economische positie en discriminatie inzake gezondheidszorg, onderwijs, tewerkstelling, ... van de Roma. Zo ontwikkelde ze een strategisch plan voor de integratie van de RAE-gemeenschap. Het plan heeft betrekking op de periode 2009-2015 en richt zich vooral op de volgende onderwerpen: huisvesting, werkgelegenheid, onderwijs, gezondheidszorg, antidiscriminatie, veiligheid, rechten van minderheden, politieke participatie en vertegenwoordiging. Dergelijke maatregelen getuigen van een gestage vooruitgang in het bevorderen van minderhedenrechten in het naoorlogse Kosovo.

Voorts dient opgemerkt te worden dat, volgens de verklaringen van uw vrouw omtrent de reden van jullie occasioneel verblijf in Fushë Kosovë, hieruit afgeleid kan worden dat er wel degelijk een intern vluchtalternatief voorhanden was (gehoorverslag vrouw CGVS, p. 2-3). Uw verklaring dat u zich niet elders in Kosovo kon vestigen, omdat u daar geen vrijheid meer heeft, komt hierdoor dan ook op de helling te staan (gehoorverslag CGVS, p.21). Bovendien blijkt uit de informatie waarover het CGVS beschikt dat de veiligheidssituatie voor RAE (Roma, Ashkali en Egyptenaren) in Kosovo sinds het einde van het gewapende conflict in 1999 aanzienlijk gewijzigd is. Deze informatie werd onder meer door het CGVS verzameld tijdens een missie naar Kosovo, die plaatsvond van 15 tot 25 september 2009, en is na de missie bevestigd door een continue opvolging van de situatie in Kosovo. Deze informatie is afkomstig van zowel vertegenwoordigers van diverse internationale actoren ter plaatse, alsook van meerdere vertegenwoordigers van de RAE-gemeenschap zelf. Uit continue directe contacten tijdens de missie en erna met lokale actoren is gebleken dat de algemene veiligheidssituatie en de

bewegingsvrijheid van RAE in Kosovo en Podujevë wel degelijk objectief verbeterd zijn. De veiligheidssituatie wordt over het algemeen als stabiel en kalm omschreven. In diverse regio's van Kosovo werden reeds geruime tijd geen belangrijke etnisch geïnspireerde incidenten meer gemeld of deden zich al lang geen veiligheidsincidenten voor waarbij de RAE-gemeenschap betrokken was. De drie groepen beschikken zo goed als overal over volledige bewegingsvrijheid. In meerdere gemeenten kunnen de RAE vrij bewegen binnen hun eigen gemeente en zelfs daarbuiten, en reizen ze regelmatig naar andere gebieden van Kosovo.

Tot slot merk ik op dat waar het UNHCR in zijn Position on the Continued International Protection Needs of Individuals from Kosovo d.d. juni 2006 nog duidelijk benadrukte dat er ten aanzien van alle Serviërs, Roma, en Albanen in een minderheidspositie nog steeds een risico op vervolging gold en dat leden van deze groepen nog altijd aanspraak moesten kunnen blijven maken op internationale bescherming, het UNHCR nu, in zijn Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Individuals from Kosovo d.d. 9 november 2009, richtlijnen formuleert die het wenselijk en geschikt acht dat ze gevolgd zouden worden door de onthaallanden, en tevens benadrukt dat alle aanvragen van asielzoekers uit Kosovo, i.e. inclusief die van de RAE, op basis van hun individuele intrinsieke merites moeten worden beoordeeld.

De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich beroept, is in bijlage bij het administratief dossier gevoegd.

De door u neergelegde documenten doen geen afbreuk aan bovenstaande bevindingen. Uw identiteit en nationaliteit worden immers niet betwist."

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de rechtspleging

2.1. Gezien de bestreden beslissingen nagenoeg volledig op dezelfde motieven steunen, waartegen verzoekers in hun onderscheiden verzoekschriften hetzelfde middel hebben aangevoerd, is het aangewezen om de beroepen wegens verknochtheid samen te behandelen en te berechten teneinde een goede rechtsbedeling te verzekeren.

2.2. Waar verzoekers overeenkomstig artikel 14 van de Gecoördineerde Wetten op de Raad van State de vernietiging vorderen van de bestreden beslissingen, wegens overtreding van substantiële, hetzij op straffe van nietigheid voorgeschreven vormen, overschrijding of afwending van macht, gaan zij eraan voorbij dat de huidige procedure is ingesteld bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zodat een verwijzing naar artikel 14 van voornoemde wetten op de Raad van State niet dienstig wordt aangevoerd. Voorts benadrukt de Raad dat hij slechts de bevoegdheid heeft om de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, §1, 2° van de vreemdelingenwet. Verzoekers tonen niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissingen die door de Raad niet kan worden hersteld, noch tonen zij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen, zoals blijkt uit hetgeen volgt. Het verzoek tot vernietiging kan derhalve niet worden ingewilligd.

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. In een enig middel, afgeleid uit de schending van de artikelen 48/3 en 57/6 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (vreemdelingenwet), het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (vluchtelingenverdrag), het beginsel van behoorlijk bestuur en de formele motiveringsplicht, voeren verzoekers aan dat de bestreden beslissingen niet voldoen aan de motiveringsvereiste zoals omschreven in de formele motiveringswet en in andere rechtsbronnen. Zij zijn van oordeel dat zij aannemelijk hebben gemaakt dat zij de afgelopen jaren nog in Kosovo hebben verbleven en poneren dat zij beschikken over overtuigende bewijzen waaruit effectief blijkt dat zij gans hun leven of de laatste jaren in Kosovo verbleven hebben. Zij stellen niet in het bezit te zijn van een identiteitskaart afgeleverd door de tijdelijke VN-administratie in Kosovo (UNMIK) omdat hen dit geweigerd werd wanneer zij er één gingen vragen. Voorts zijn verzoekers de mening toegedaan dat de geboorteakte van eerste verzoekende partij en het nationaliteitsbewijs van tweede verzoekende partij voldoen aan de vereiste kwaliteitseisen. "Zo is het essentieel dat op dergelijke documenten een persoonlijk nummer vermeld

staat, wat bij deze documenten niet het geval is". Zij vervolgen dat het onjuist is waar in de bestreden beslissingen wordt gesteld dat eerste verzoekende partij verklaarde nooit ergens anders dan in Podujevë te hebben gewoond, terwijl tweede verzoekende partij verklaarde dat zij ook in Fushë Kosovë verbleven hebben en verduidelijken dat het slechts korte verblijven van maximaal één nacht betreft in geval van problemen in Podujevë en dat zij uiteindelijk verklaren dat hun laatste woonplaats Podujevë was.

In een tweede onderdeel voeren verzoekers aan dat de op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikbare informatie, waaruit blijkt dat de veiligheidssituatie voor RAE (Roma, Ashkali en Egyptenaren) in Kosovo sinds het einde van het gewapend conflict in 1999 aanzienlijk gewijzigd is, zeer relatief is en dat verschillende gerespecteerde organisaties het anders stellen. De situatie is wat verbeterd, maar tussen theorie en praktijk ligt nog een wereld van verschil, aldus verzoekers. Zij wijzen erop dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen bevestigt dat heel wat Roma in Kosovo zich in een moeilijke socio-economische situatie bevinden en op meerdere vlakken discriminatie kunnen ondervinden, (hoge werkloosheid, belemmeringen in de toegang tot onderwijs en gezondheidszorg, ...), alsook dat een ernstige beperking van de uitoefening van fundamentele grondrechten, in het bijzonder van politieke, sociale (gezondheidszorg, onderwijs, sociale zekerheid, ...) en economische rechten voor de RAE vaak begint met een gebrek aan registratie als inwoner van Kosovo en met het daaruit voortvloeiend ontbreken van de nodige identiteitsdocumenten. Volgens verzoekers is de Kosovaarse overheid zich hiervan bewust maar worden geen stappen ondernomen ter eliminatie van dit probleem. Ter staving van hun betoog citeren zij uit rapporten van Amnesty International, Human Rights Watch en "de Heer Adam".

Er worden geen nieuwe documenten aan de verzoekschriften gevoegd.

3.2. De Raad benadrukt vooreerst dat de uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist dat zowel de rechtsregel of het rechtsbeginsel wordt aangeduid die zou zijn geschonden als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden beslissing werd geschonden (RvS 8 januari 2007, nr. 166.392). Verzoekers laten na te verduidelijken welk beginsel van behoorlijk bestuur zij geschonden achten, laat staan dat zij enige toelichting geven op welke wijze dit beginsel zou geschonden zijn. Bij ontstentenis van enige toelichting hieromtrent dient te worden vastgesteld dat dit onderdeel van het middel onontvankelijk is.

Voorts kan niet worden ingezien op welke wijze artikel 57/6 van de vreemdelingenwet zou geschonden zijn aangezien dit artikel aan de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de bevoegdheid geeft om verzoekers de vluchtelingenstatus in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet en de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet toe te kennen of te weigeren, wat hij in casu heeft gedaan in beslissingen die afdoende met redenen werd omkleed zoals blijkt uit wat volgt.

3.3.1. Blijkens de eerste bestreden beslissing wordt de asielaanvraag van de eerste verzoekende partij geweigerd omdat (i) hij niet in het bezit is van een identiteitskaart afgeleverd door de tijdelijke VN-administratie in Kosovo (UNMIK), noch van een Kosovaarse identiteitskaart die afgeleverd wordt sinds de afkondiging van de onafhankelijkheid van het land, de door hem neergelegde geboorteakte en het nationaliteitsbewijs van zijn vrouw niet aan de vereiste kwaliteitseisen voldoen vermits op de documenten geen persoonlijk nummer vermeld staat, evenmin een volledig adres wordt weergegeven, de aangegeven woonplaats op het nationaliteitsbewijs bovendien niet strookt met zijn verklaringen tijdens het gehoor en hij en zijn vrouw hieromtrent tegenstrijdige verklaringen afleggen zoals wordt toegelicht, zodat hij over geen enkel overtuigend bewijs beschikt waaruit effectief blijkt dat hij gans zijn leven of de laatste jaren in Kosovo verbleven heeft, (ii) uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt blijkt dat de Kosovaarse overheid stappen onderneemt om de registratie van de RAE (Roma, Ashkali en Egyptenaren) als inwoners van Kosovo te verzekeren en hen aan de nodige identiteitsdocumenten te helpen en ook UNHCR programma's initieert om de problematiek van niet-registratie van minderheden te bekampen zodat weinig geloof kan worden gehecht aan zijn bewering in Podujevë, op een recente geboorteakte na, onmogelijk aan identiteitsdocumenten te kunnen geraken, (iii) de ongeloofwaardigheid van zijn verblijf in Podujevë de afgelopen jaren tevens blijkt uit zijn bijzonder gebrekkige kennis over Podujevë (Kosovo), zoals omstandig wordt uiteengezet, (iv) zelfs indien de verklaringen in verband met zijn problemen in Kosovo geloofwaardig zouden zijn – quod non – de geloofwaardigheid van zijn asielrelaas wordt ondergraven door de tegenstrijdigheden tussen zijn verklaringen en deze van zijn familieleden, in het bijzonder betreffende de aanvallers tijdens het incident in oktober 2009 en welke leden van het gezin zouden

aangevallen zijn tijdens dit incident, en de vaststelling dat hij zichzelf ook tegenspreekt wat betreft de verdere stappen die hij toen ondernomen heeft, (v) uit de informatie gevoegd aan het administratief dossier bovendien blijkt dat de bescherming die door de in Kosovo aanwezige lokale en internationale autoriteiten, in het bijzonder KP (Kosovo Police), EULEX (European Union Rule of Law Mission) en KFOR (Kosovo Force), aan de minderheden geboden wordt als toereikend kan worden beoordeeld, dat ook Roma, Ashkali en Egyptenaren in geval van moeilijkheden zonder problemen klacht kunnen neerleggen bij de politie, dat de KP en Eulex voor alle etnische groepen, met inbegrip van de RAE, wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging garanderen en dat klachten zonder onderscheid naar etnie worden behandeld zodat dient te worden besloten dat er anno 2011 niet meer kan gesproken worden van veralgemeend interetnisch geweld tegenover de RAE-gemeenschap in Kosovo en dat de in Kosovo opererende autoriteiten aan alle Kosovaarse onderdanen in geval van eventuele (veiligheids)problemen ongeacht hun etnische origine voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de vreemdelingenwet, (vi) ook de geloofwaardigheid van zijn verklaring dat zijn jongste zoon B. op school buiten werd gegooid en met stenen werd bekogeld omdat hij Roma is, op de helling staat omdat hij verklaarde dat zijn zoon les kreeg in het Servisch terwijl volgens de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt geen onderwijs in die taal wordt aangeboden in Podujevë, zijn vrouw niet op de hoogte is van de naam van de school waar haar jongste zoon ingeschreven was, noch van zijn inspanningen om op school de leerkrachten en de directeur aan te spreken over het probleem en zijn zoon F. zelfs verklaarde dat B. in Podujevë nooit naar school zou zijn geweest, (vii) uit de informatie gevoegd aan het administratief dossier hoe dan ook blijkt dat het beleid van de Kosovaarse overheid gericht is op integratie van de Roma minderheid en niet op discriminatie en vervolging en dat de Kosovaarse overheid zich niet beperkt tot het louter tot stand brengen van de nodige wetgeving maar tevens concrete plannen formuleert ter verbetering van de moeilijke sociaal-economische positie en discriminatie inzake gezondheidszorg, onderwijs, tewerkstelling, ... van de Roma, (viii) uit de verklaringen van zijn vrouw omtrent de reden van hun occasioneel verblijf in Fushë Kosovë kan worden afgeleid dat er wel degelijk een intern vluchtalternatief voorhanden was en bovendien uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt blijkt dat de veiligheidssituatie voor RAE (Roma, Ashkali en Egyptenaren) in Kosovo sinds het einde van het gewapend conflict in 1999 aanzienlijk gewijzigd is, de veiligheidssituatie er over het algemeen als stabiel en kalm wordt omschreven, in diverse regio's van Kosovo reeds geruime tijd geen belangrijke etnisch geïnspireerde incidenten meer werden gemeld en zich al lang geen veiligheidsincidenten voordeden waarbij de RAE gemeenschap betrokken was en de drie groepen zo goed als overal over volledige bewegingsvrijheid beschikken, (ix) ook UNHCR, in zijn *Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Individuals from Kosovo* van 9 november 2009, benadrukt dat alle aanvragen van asielzoekers uit Kosovo, inclusief die van de RAE, op basis van hun individuele intrinsieke merites moeten worden beoordeeld en (x) de neergelegde documenten geen afbreuk doen aan bovenstaande bevindingen aangezien zijn identiteit en nationaliteit niet worden betwist.

Aangezien tweede, derde en vierde verzoekende partij hun asielaanvraag steunen op dezelfde motieven zoals uiteengezet door eerste verzoekende partij (het gebrek aan vrijheid en een incident waarbij de familie thuis werd aangevallen en geslagen in oktober 2009), werd in hoofde van betrokkenen een volgsbeslissing genomen, waarin de weigeringsmotieven van de beslissing genomen in hoofde van eerste verzoekende partij integraal werden hernomen. Ten aanzien van derde verzoekende partij werd hieraan toegevoegd dat ook hij niet in het bezit is van officiële documenten om zijn identiteit en nationaliteit te staven en ook zijn kennis van Podujevë zeer gebrekkig is.

3.3.2. De Raad stelt derhalve vast dat de motieven van de bestreden beslissingen op eenvoudige wijze in die beslissing kunnen gelezen worden zodat verzoekers er kennis van hebben kunnen nemen en hebben kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissingen aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover zij in rechte beschikken. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen voldaan (RvS 5 februari 2007, nr. 167.477; RvS 31 oktober 2006, nr. 164.298; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.358; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.357; RvS 21 september 2005, nr. 149.149; RvS 21 september 2005, nr. 149.148). Verzoekers maken niet duidelijk op welk punt deze formele motivering hen niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissingen zijn genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Daarnaast blijkt uit de verzoekschriften dat verzoekers de motieven van de bestreden beslissingen kennen, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht in casu is bereikt (RvS 21 maart 2007, nr. 169.217). Het

middel kan in zoverre niet worden aangenomen. De Raad stelt vast dat verzoekers in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoeren.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, in casu de beslissingen tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus van 13 mei 2011, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht (RvS 25 juni 2004, nr. 133.153).

3.4.1. Uit de verzoekschriften blijkt weliswaar dat verzoekers het niet eens zijn met de motieven van de bestreden beslissingen, doch de Raad stelt vast dat zij in voorliggende verzoekschriften geen ernstige poging ondernemen om deze motieven ook maar enigszins te verklaren of te weerleggen met concrete elementen en pertinente gegevens. Immers, zij hernemen slechts een aantal motieven van de bestreden beslissingen, namelijk dat zij geenszins aannemelijk hebben gemaakt dat zij de afgelopen jaren nog in Kosovo zouden verbleven hebben, dat zij over geen enkel overtuigend bewijs beschikken waaruit effectief blijkt dat zij gans hun leven of de laatste jaren in Kosovo verbleven hebben en dat de neergelegde geboorteakte van eerste verzoekende partij en het nationaliteitsbewijs van tweede verzoekende partij niet voldoen aan de vereiste kwaliteitseisen, en wijzigen hierbij de bevindingen en conclusies van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van ontkennend naar bevestigend, zonder ook maar enige argumentatie te ontwikkelen om deze bevindingen te ondergraven. Wat betreft het gegeven dat zij niet in het bezit zijn van een identiteitskaart afgeleverd door de tijdelijke VN-administratie in Kosovo (UNMIK), komen zij niet verder dan het herhalen van de eerder afgelegde en niet afdoende bevonden verklaring dat hen dit geweigerd werd wanneer zij er één gingen vragen. Dergelijk verweer is niet ernstig en vermag geenszins de motieven van de bestreden beslissingen in dit verband, dewelke steun vinden in het administratief dossier, te ontcrachten. Tot slot betwisten zij dat de verklaringen van eerste en tweede verzoekende partij omtrent hun woonplaatsen tegenstrijdig zouden zijn en wijzen zij erop dat zij uiteindelijk verklaarden dat hun laatste woonplaats Podujevë was. Niet alleen stelt de Raad vast dat de in de bestreden beslissingen aangehaalde tegenstrijdigheden steun vinden in het administratief dossier, daarenboven gaan verzoekers met hun betoog volledig voorbij aan de vaststelling dat tweede verzoekster, hoewel zij inderdaad uiteindelijk verklaarde dat hun laatste woonplaats in Podujevë was, niet kon antwoorden op een aantal elementaire vragen hieromtrent en niet kon verduidelijken of het een huis of een appartement was waarin zij woonde, wat het adres was en of zij daar al dan niet officieel geregistreerd zijn. Wat betreft de woonplaats(en) van het gezin voor hun komst naar België, stelt de Raad overigens nog vast dat derde verzoekende partij net zoals eerste verzoekende partij verklaart geboren en getogen te zijn in Podujevë en nooit elders te hebben gewoond (gehoor CGVS F. R., p. 3-4 en gehoor CGVS S. R., p. 2-2), terwijl vierde verzoekende partij weliswaar stelt in Podujevë te zijn geboren doch beweert als kind met haar familie naar Prishtina te zijn verhuisd, waar zij geregistreerd was en waar zij zou gewoond hebben tot aan het vertrek van het gezin naar België. Zij verklaart uitdrukkelijk nooit in Podujevë te hebben gewoond (gehoor CGVS H. R., p. 2-4 en p. 12).

De motieven van de bestreden beslissingen waar wordt gesteld dat (i) uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt blijkt dat de Kosovaarse overheid stappen onderneemt om de registratie van de RAE (Roma, Ashkali en Egyptenaren) als inwoners van Kosovo te verzekeren en hen aan de nodige identiteitsdocumenten te helpen en ook UNHCR programma's initieert om de problematiek van niet-registratie van minderheden te bekampen zodat weinig geloof kan worden gehecht aan de bewering van eerste verzoekende partij in Podujevë, op een recente geboorteakte na, onmogelijk aan identiteitsdocumenten te kunnen geraken, (ii) de ongeloofwaardigheid van het verblijf in Podujevë de afgelopen jaren tevens blijkt uit de bijzonder gebrekkige kennis van eerste en derde verzoekende partij over Podujevë (Kosovo), (iii) zelfs indien de verklaringen in verband met de problemen in Kosovo geloofwaardig zouden zijn – quod non – de geloofwaardigheid van het asielrelaas wordt ondergraven door de tegenstrijdigheden tussen de verklaringen van eerste verzoekende partij en deze van zijn familieleden, in het bijzonder betreffende de aanvallers tijdens het incident in oktober 2009 en welke leden van het gezin zouden aangevallen zijn tijdens dit incident, en de vaststelling dat eerste verzoekende partij zichzelf ook tegenspreekt wat betreft de verder stappen die hij toen ondernomen heeft, (iv) ook de geloofwaardigheid van de verklaring van eerste verzoekende partij dat zijn jongste zoon B. op school buiten werd gegooid en met stenen werd bekogeld omdat hij Roma is, op de helling staat omdat hij verklaarde dat zijn zoon les kreeg in het Servisch terwijl volgens de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt geen onderwijs in die taal wordt aangeboden in Podujevë, zijn vrouw niet op de hoogte is van de naam van de school

waar haar jongste zoon ingeschreven was, noch van zijn inspanningen om op school de leerkrachten en de directeur aan te spreken over het probleem en zijn zoon F. zelfs verklaarde dat B. in Podujevë nooit naar school zou zijn geweest en (v) uit de verklaringen van tweede verzoekende partij omtrent de reden van hun occasioneel verblijf in Fushë Kosovë kan worden afgeleid dat er wel degelijk een intern vluchtalternatief voorhanden was, worden in voorliggende verzoekschriften niet betwist, laat staan ontkracht zodat deze motieven onverminderd overeind blijven en door de Raad tot de zijne worden gemaakt.

3.4.2. In de mate verzoekers betwisten dat de veiligheidssituatie voor RAE in Kosovo sinds het einde van het gewapend conflict in 1999 aanzienlijk gewijzigd is en zij te dien einde citeren uit rapporten van Amnesty International, Human Rights Watch en de "heer Adam", rapporten welke niet gedateerd zijn en evenmin als bijlage bij de verzoekschriften worden gevoegd, tonen zij geenszins aan dat de uitgebreide informatie waarop de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen steunt niet correct zou zijn en slagen zij er evenmin in om de bevindingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen aangaande de algemene (veiligheids)situatie voor Roma in Kosovo en aangaande de beschermingsmogelijkheden ten aanzien van Roma in Kosovo te ontkrachten. De Raad stelt vast dat de informatie waarover het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt en waarvan kopie aan het administratief dossier werd gevoegd, gebaseerd is op verklaringen van verschillende onafhankelijke, betrouwbare en objectieve bronnen ter plaatse, waaronder de in Kosovo aanwezige internationale organisaties zoals de OVSE, UNHCR, EULEX en ICO, plaatselijke vertegenwoordigers van NGO's en 'community leaders' van Roma, Ashkali en Egyptenaren. Gelet op de veelheid van bronnen waarop de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zich heeft gebaseerd en die eensluidend zijn wat betreft de situatie van Roma in Kosovo, concludeert de Raad dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op goede gronden kon besluiten dat de in Kosovo opererende autoriteiten aan alle Kosovaarse onderdanen in geval van eventuele (veiligheids)problemen ongeacht hun etnische origine voldoende bescherming bieden en redelijke maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de vreemdelingenwet en bijgevolg kan worden geconcludeerd dat de algemene situatie in Kosovo a priori op zich geen aanleiding geeft tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging op basis van etnische origine in de zin van de vluchtelingenconventie en de algemene situatie evenmin van die aard is dat er zonder meer sprake kan zijn van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Uit genoemde informatie blijkt immers dat de veiligheidssituatie voor etnische minderheden in Kosovo, waaronder ook Roma, gedurende de laatste jaren aanzienlijk verbeterd is en er hoe dan ook niet kan worden gesproken van veralgemeend geweld ten aanzien van minderheidsgroepen in Kosovo en dat de in Kosovo aanwezig (internationale) autoriteiten desgevallend voorzien in afdoende beroeps- en beschermingsmogelijkheden, zonder onderscheid naar etnie. Uit de toegevoegde informatie blijkt ook nog dat het beleid van de Kosovaarse autoriteiten niet gericht is op uitsluiting of discriminatie doch wel op integratie in het politieke, sociale en economische leven. Er worden gestaag diverse maatregelen op touw gezet (grondwet, antidiscriminatiewet, strategisch integratieplan) om bevordering op het vlak van politieke participatie, gezondheidszorg, onderwijs, huisvesting, tewerkstelling, sociale zekerheid, gelijke rechten, registratie te realiseren. Hoewel dit een werk van lange adem is dat overigens beïnvloed wordt door tal van factoren die het loutere etnische aspect overstijgen (cf. algemene economische malaise, culturele tradities), worden er niettemin concrete resultaten geboekt. Indien uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier inderdaad blijkt dat de algemene situatie voor de minderheden in Kosovo – en met name voor de Roma waarvan velen het slachtoffer zijn van discriminatie of in preciaire levensomstandigheden leven – moeilijk blijft of zelfs zorgwekkend is, concludeert de Raad dat deze algemene situatie niet van die aard is om te besluiten dat elke Rom, louter omwille van zijn etnische toebehoren een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, §2, a) en b) van de vreemdelingenwet kan doen gelden. Zulks moet steeds in concreto, en rekening houdend met alle omstandigheden eigen aan de afzonderlijke zaak, worden aangetoond. Dit wordt ook zo gesteld door UNHCR (waar het geciteerde rapport van Amnesty International overigens naar verwijst) die in zijn *'Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Individuals from Kosovo'* van 9 november 2009 benadrukt dat alle aanvragen van asielzoekers uit Kosovo, inclusief die van de RAE, op basis van hun individuele intrinsieke merites moeten worden beoordeeld. Zoals blijkt uit de lezing van de bestreden beslissingen erkent overigens ook de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen dat veel RAE in Kosovo zich in een moeilijke socio-economische situatie bevinden en op meerdere vlakken discriminatie kunnen ondervinden, doch dat dit gegeven het gevolg is van een samenloop van diverse factoren, zoals de algemene economische malaise in Kosovo, culturele tradities waardoor meisjes niet naar school worden gestuurd of op jonge leeftijd van school worden gehaald enz., en niet kan herleid worden tot één enkel

gegeven of de loutere etnische origine. De Raad benadrukt te dezen nog dat discriminatie slechts vervolging uitmaakt in de zin van het vluchtelingenverdrag wanneer de problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast. In casu maken verzoekers geen gewag van dergelijke problemen.

Uit het geheel van de gegevens dat voorhanden is, kan bijgevolg niet worden afgeleid dat er ernstige aanwijzingen zijn waaruit blijkt dat verzoekers een gegronde vrees voor vervolging dienen te koesteren in de zin van het Verdrag van Genève of een reëel risico lopen op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, a) en b) van de vreemdelingenwet in geval van terugkeer naar hun land van herkomst noch dat zij zich niet onder de bescherming van dat land kunnen of willen stellen. Er zijn tenslotte geen gegevens voorhanden dat de situatie in Kosovo van dien aard is dat er sprake kan zijn van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

3.5. Volledigheidshalve wijst de Raad er nog op dat de door tweede en vierde verzoekende partij tijdens de gehoren aangehaalde medische problemen op zich geen verband houden met de criteria bepaald bij artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 van de vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming. Zij dienen zich voor de beoordeling van deze medische elementen te richten tot de daartoe geëigende procedure. Dit is een aanvraag voor een machtiging tot verblijf gericht aan de Staatssecretaris of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de vreemdelingenwet.

Het enig middel is ongegrond. De bestreden beslissingen worden beaamd en in hun geheel overgenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De zaken RvVx / IV, RvVx / IV en RvVx / IV worden gevoegd.

Artikel 2

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Artikel 3

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien augustus tweeduizend en elf door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

M.-C. GOETHALS